

Когато Памфилій, Епископъ Кесарійскый срѣщнѣше нѣкои свромасы хора, той имъ даваше милостынѣхъ спорѣдъ силъ-тѣхъ си, и много ся благодарѣше да имъ дава на заемъ Библиѣхъ-тѣхъ за чтеніе, на мѣжїе-тѣхъ и на жены-тѣхъ като видѣше че тѣ имахъ наслажденіе въ чтеніе-то на Библиѣхъ-тѣхъ. “Съ това намѣреніе той имаше при себе си веѣкога нѣколко екземпляры, та да може да ги дава на онѣзи които ги искахъ.” (1)

Св. Иларіонъ. “Слово-то Божіе което е писано къмъ всички-тѣ человѣцы, ползователно е на всички-тѣ възрасты и трѣбва да е веѣкога прѣдъ насъ като едно запалено кандило.” (2)

Така и Св. Кирилъ Александрійскый (3), Св. Анастасъ Синайскый (4), Св. Іустинъ Мученикъ (5), Св. Теофилъ Антиохійскый (6), съвѣтуватъ даже и язычници-тѣ въ чтеніе-то на Св. Писаніе. То е особно зарѣчано на жены-тѣхъ въ еписанія-та на нѣкои си отъ отцы-тѣ, напримѣръ:

Св. Аванасъ пише на Христіанки-тѣ, “Постоянно-то ви заниманіе нека бѣде размышленіе-то на Св. Писаніе.”

Св. Іеронимъ пише на дѣвицѣхъ-тѣ Димитріадъ: “Едно-то нѣщо което ви съвѣтувамъ повече отъ всичко друго е, да обичате Свято-то Писаніе

---

(1) Іеронимъ, Оправданіе противъ Руфина Книг. 4.

(2) Иларіонъ върху Псал. 118.

(3) Кирилъ Александрійскый, Книг. 4 върху Бытіе.

(4) Анастасъ, Питаніе 63.

(5) Іустинъ Мученикъ къмъ Гръцы-тѣ.

(6) Теофилъ, Книг. 4 къмъ Автолика.